

Μερτς και Σόιμπλε παίρνουν την εκδίκησή τους από τη Μέρκελ

05/Νοε/2018 10:24

Του Κώστα Ράππη

Κατά την Handelsblatt είναι "ο άνθρωπος που θα γινόταν καγκελάριος". Κατά την Welt, είναι "ο άνθρωπος με τα χίλια επαγγέλματα". Σύμφωνα, πάλι, με την γερμανόφωνη εκδοχή του RT είναι "ο υποψήφιος των ονείρων της γερμανικής ελίτ".

Στηνπραγματικότητα, την υποψηφιότητα του 63χρονου Φρίντριχ Μερτς για την διαδοχή της Άγκελα Μέρκελ στην προεδρία των Χριστιανοδημοκρατών της Γερμανίας (και προοπτικά στην καγκελαρία) μοιάζει να περιγράφει καλύτερα η γνωστή έκφραση ότι "η εκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται κρύο".

Για τον Μερτς, η ώρα της εκδίκησης έρχεται μετά από 16 χρόνια. Για δε τον Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, με καθυστέρηση δύο δεκαετιών.

Το γεγονός ότι ο Μερτς, ο οποίος εγκατέλειψε την πολιτική για τον ιδιωτικό τομέα το 2009, ήταν σε θέση, σαν "έτοιμος από καιρό", να ανακοινώσει μέσω της Bild την υποψηφιότητά του λίγα λεπτά αφότου η καγκελάρια Μέρκελ γνωστοποιούσε ότι θα αποσυρθεί από την κομματική προεδρία, ήταν ασφαλώς αξιοπερίεργο.

Όμως οι απορίες λύθηκαν όταν σε ρεπορτάζ του Spiegel αποκαλύφθηκε ότι ήταν ο πρόεδρος της Μπούντεσταγκ Βόλφγκανγκ Σόιμπλε ο οποίος, μέρες πριν, είχε ειδοποιήσει τον Μερτς να ετοιμάζεται.

Ως ο παλαιότερος βουλευτής του γερμανικού κοινοβουλίου και ως πρώην πρόεδρος του κόμματος ο Σόιμπλε είναι λογικό να αποτελεί τον "μεγάλο εκλέκτορα" της επικείμενης αναμέτρησης, αλλά και τον εγγυητή των στρατηγικών κατευθύνσεων που προκρίνει η "βαθιά Χριστιανοδημοκρατία".

Όμως δεν μπορεί παρά να νιώθει και μια προσωπική ικανοποίηση για το ότι ο ίδιος δρομολογεί την έλευση της "μετά Μέρκελ" εποχής, καθώς η νυν καγκελάρια ήταν αυτή που τον εκτόπισε από την ηγεσία, πρωτοστατώντας στην καταγγελία του σκανδάλου των μαύρων κομματικών ταμείων που σιγματίσε πολιτικά και τον Χέλμουτ Κολ και τον εκλεκτό του για τη διαδοχή.

Μάλιστα, ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε δεν διστάζει χάριν του Μερτς να παραμερίσει το κατά τον

γερμανικό Τύπο "πνευματικοπαίδι" του, ήτοι τον υπουργό Υγείας (και πρώην υφυπουργό Οικονομικών) Γενς Σπαν, ο οποίος κατατάσσεται τρίτος στις προτιμήσεις των ψηφοφόρων και των κομματικών μελών, πίσω από την γ.γ. της CDU Άνεγκρετ Κραμπ-Κάρενμπαουερ, την οποία προωθεί η Μέρκελ.

Ο λόγος είναι προφανής: ο Σπαν θα έχει και επόμενες ευκαιρίες, καθότι μόλις 38 ετών, ενώ έχει ήδη στιγματισθεί ως φορέας "δεξιάς αντιπολίτευσης" στην Μέρκελ με αφορμή το μεταναστευτικό. Αντίθετα, ο Μερτς εξασφαλίζει τις απαραίτητες μετατοπίσεις (με πρώτο τον.. τερματισμό της μητριάρχιας), φαντάζοντας ταυτόχρονα περισσότερο "υπερβατικός".

Όσοι μάλιστα προεξοφλούσαν ότι η διαδοχή της Μέρκελ θα σηματοδοτούσε μια στιγμή γερμανικής εσωστρέφειας θα πρέπει να εξεπλάγησαν με τις ευρωπαϊστικές θέσεις του Μερτς (υποστήριξε ότι η διόρθωση της αρχιτεκτονικής της ευρωζώνης αποτελεί πρώτη προτεραιότητα), όσο και με την εκδήλωση της υποψηφιότητάς του.

Γόνος της νότιας, αγροτικής Βεσφαλίας, ο Μερτς σπούδασε νομικά, εντάχθηκε στη νεολαία των Χριστιανοδημοκρατών από την ηλικία των 17 ετών, και άρχισε την πολιτική του σταδιοδρομία ως ευρωβουλευτής το 1989. Πέντε χρόνια αργότερα, μεταπήδησε στην Μπούντεσταγκ και αναδείχθηκε αρχικά αντιπρόεδρος και το 2000 πρόεδρος της κοινοβουλευτικής ομάδας της αντιπολιτευόμενης τότε CDU. Στις εκλογές του 2002 ήταν ο σκιώδης υπουργός Οικονομικών του Βαυαρού υποψήφιου για την καγκελαρία Έντμουντ Στόιμπερ, όμως μετά την ήττα της Χριστιανικής Ένωσης και την επανεκλογή του Γέρχαρντ Σρέντερ, παραμερίσθηκε από την αρχηγό του κόμματος Άγκελα Μέρκελ, η οποία ανέλαβε αυτοπροσώπως την ηγεσία της κοινοβουλευτικής ομάδας. Επτά χρόνια αργότερα ο Μερτς είχε πια πειστεί ότι θα πρέπει να αναζητήσει την τύχη του εκτός πολιτικής.

Παρά τις κατά καιρούς δημόσιες παρεμβάσεις του και τις σποραδικές εμφανίσεις του με δημόσιο ρόλο (π.χ. ως μέλος των Εθνοσυνελεύσεων που εκλέγουν τον εκάστοτε πρόεδρο της Δημοκρατίας), ο Μερτς απορροφήθηκε από πολυάριθμες επιχειρηματικές δραστηριότητες. Είναι επικεφαλής του γερμανικού κλάδου της BlackRock και της διοίκησης του αεροδρομίου Κολωνίας-Βόννης, μέλος του Εποπτικού Συμβουλίου του Χρηματιστηρίου, αλλά και σύμβουλος του πρωθυπουργού της Βόρειας Ρηνανίας-Βεσφαλίας Άρμιν Λάσετ, ο οποίος ακουγόταν για επίδοξο διάδοχο της Μέρκελ, αλλά τώρα στηρίζει τον Μερτς προφανώς κατόπιν συμφωνίας.

Πεπεισμένος ατλαντιστής, καθότι μέλος και του ευρωαμερικανικού ιδρύματος Atlantic Bridge, ο Μερτς δηλώνει επίσης θιασώτης του γαλλογερμανικού άξονα, ενώ υπήρξε αυτός που έθεσε το ζήτημα της Leitkultur, ήτοι της "κυρίαρχης κουλτούρας" της Γερμανίας, προς την οποία οφείλουν να προσαρμοστούν οι μετανάστες.

Πρόκειται, με άλλα λόγια, για έναν υποψήφιο ο οποίος παραπέμπει περισσότερο στο πρότυπο του Χέλμουτ Κολ: οικονομικά φιλελεύθερος, κοινωνικά συντηρητικός, συντονισμένος με τις ευαισθησίες της γερμανικής υπαίθρου, πιστός στις διεθνείς συμμαχίες της Γερμανίας και οργανικά ενταγμένος στο κατεστημένο.

Το ότι είχε την υπομονή να προετοιμάζει την επιστροφή του επί τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα είναι αξιοθαύμαστο, όπως και το γεγονός ότι αν και άγνωστος στις νεώτερες γενιές ψηφοφόρων εξασφαλίζει ήδη την πρώτη θέση στις δημοσκοπήσεις.

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)